

LSMU GIMNAZIJA PRADĖJO DRAUGYSTĖS METUS

Šie metai gimnazijai ypatingi – nuo 2025 metų rugsėjo 1 dienos „išaugome“ ir tapome ilgąja gimnazija. Gausų mokytojų bei gimnazistų mokinių būrį papildė jaunieji priešmokyklinio ir pradinio ugdymo programos mokiniai bei jų mokytojai.

LSMUG PRADINĖ MOKYKLA – VIETA, KUR VAIKAI AUGA SVEIKI, SMALSŪS IR KŪRYBINGI

„Mums svarbu, kad kiekvienas vaikas čia jaustųsi matomas, saugus ir mylimas. Norime, kad mokykla jiems būtų ne tik vieta mokytis, bet ir augti kaip asmenybei.“

(Virginija Šidlauskienė, priešmokyklinio ir pradinio ugdymo skyriaus vedėja).

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto gimnazijos pradinė mokykla – tai šiuolaikiška visos dienos mokykla Kaune, kurioje dera akademiniai pasiekimai, kūrybiškumas ir sveikos gyvensenos puoselėjimas. Mokykla įkurta 2020 m., per kelerius metus tapo pavyzdžiu, kaip galima ugdyti vaiką visapusiškai – nuo žinių iki emocinio raštingumo.

Ši mokykla kilo iš Lietuvos sveikatos mokslų universiteto idėjos sukurti išskirtinę ugdymo įstaigą, kurioje vaikas būtų ugdomas holistiškai – kūnui, protui ir sielai. Čia svarbu ne tik akademiniai rezultatai, bet ir emocinė gerovė, savarankiškumas, empatija, gebėjimas mokytis bendradarbiaujant.

Mokykla didžiuojasi būdama visos dienos mokykla – tai reiškia, kad vaikai čia auga, mokosi ir ilsisi nuo

ankstyvo ryto iki vakaro. Dienos ritme dera pamokos, meninė veikla, sportas, poilsis ir laikas su draugais. Be įprastų dalykų, mokiniai mokosi dviejų užsienio kalbų – anglų ir prancūzų, dalyvauja gamtamokslinio, sveikatos, meno terapijos, šokio, teniso, choro užsiėmimuose.

Kasdienybė čia kupina kūrybos ir atradimų. Vaikai mokosi per patirtį, dalyvauja integruotose pamokose, vyksta į edukacines išvykas, aplanko muziejus, teatrus, laboratorijas. Tokiu būdu mokymasis tampa įdomus ir prasmingas, o žinias tvirtai įsitvirtina per patyrimą.

LSMUG pradinė mokykla ne tik dalyvauja, bet ir organizuoja respublikinius konkursus bei projektus, kuriuose kviečia dalyvauti kitų mokyklų vaikus. Čia aktyviai kuriamos tradicijos – nuo bendruomenės švenčių iki kultūrinių, sportinių ir edukacinių renginių, kuriuose susitinka mokiniai, jų tėvai ir mokytojai.

Mokykla siekia ugdyti sveiką, atsaikingą, smalsų ir kūrybingą žmogų, pasiruošusį mokytis visą gyvenimą ir drąsiai kurti ateitį.

Anglų kalbos mokytoja Virginija Ugianskienė ir priešmokyklinio ugdymo mokytoja Džordana Šimkutė

„Vaikai mokosi per patirtį, dalyvauja integruotose pamokose, vyksta į edukacines išvykas, aplanko muziejus, teatrus, laboratorijas“.

ŠI PERGALĖ – TAI ILGO IR NUOŠIRDAUS DARBO ĮRODYMAS

Vasaros pabaigoje, kai dar visi atostogavo ir mėgavosi saulės spinduliais, mokyklos bendruomenę pasiekė neįtikėtina žinia – Bankoke vykusiame tarptautiniame geografijos olimpiadoje Lietuvos komanda laimėjo aukso medalį! Pirmąją vietą iškovojo komandai priklausę ir mūsų gimnazijos abiturientai – Rojus Kondratavičius ir Faustas Kondratavičius.

Nuslūgus emocijoms, kalbiname nugalėtojus ir domimės, kaipgi pavyko tapti geriausiais?

Kaip reagavote, kai sužinojote, kad tapote nugalėtojais?

Vertindami savo pasiekimus ankstesniuose šių metų geografijos olimpiadų etapuose (abu laimėjome aukso medalius šalies etape ir tik sidabro medalius Europos šalių geografijos olimpiadoje) nelaikėme savęs neabejotiniais favoritais. Apdovanojimams trunkant jau dvi valandas ir paskelbus visus bronzos, sidabro ir jau pusę aukso medalių laimėtojų, buvo įtampėlės, nes nebuvo įvardytas dar nė vienas lietuvis. Tačiau galiausiai išgirdę savo vardus galėjome atsipūsti įsitikinę, kad darbas nenuėjo veltui. Tai džiaugsmo ir euforijos kupinos akimirkos.

Trumpai papasakokite, kaip vyko pasiruošimas olimpiadai.

Visų pirma, pasiruošimas prasideda mokykloje, pasiruošimo olimpia-

doms užsiėmimuose su mokytoja Jovita, už kuriuos esame dėkingi. Patekus į tarptautinius etapus, praktinius užduočių sprendimo įgūdžius tobulinti padeda Lietuvos komandos vadovai, kurie veda ir savaitės trukmės stovyklas pajūryje.

Kaip atrodė jūsų dienos Bankoke? Kiek laiko truko varžybos ir kaip viskas buvo organizuota?

Olimpiada truko aštuonias dienas, bet užduočių sprendimas – tik tris iš jų. Kitas dienas turėjome galimybių susipažinti su Bankoku ir savarankiškai, ir ekskursijų metu. Organizuotumas buvo puikus, tik buvo truputį karšta – net naktimis temperatūra nenukrisdavo žemiau nei 27 laipsniai. Tačiau mums tai nesutrukdė susipažinti su miestu, aplankyti karališkuosius rūmus, šventyklų kompleksą ir daugelį kitų vietų.

Kas jus apskritai paskatino domėtis geografija?

Viskas prasidėjo nuo atlasų su valstybių vėliavomis. Dar ketverių jau mokėjome kone visų pasaulio valstybių vėliavas ir gal pusės jų sostines. Mokykloje domėjimasi geografija toliau skatina jos logiškumas – mums šis mokslas ne apie faktų įsiminimą, bet apie sistemingą supratimą.

Kokia buvo įdomiausia patirtis Bankoke?

Įsimintiniausi dalykai buvo skirtumai nuo Lietuvos – tiek kultūriniai, tiek klimato. Net toks paprastas veiksmas kaip pėsčiųjų perėjimas yra komplikotas, nes vietiniai vairuotojai tarsi ignoruoja jos egzistavimą. Reikia išmokti vietinio užtikrintumo eiti per gatvę ir stabdyti artėjančius automobilius bei motociklus. Kalbant apie oro sąly-

gas, aukšta ne tik temperatūra, bet ir oro drėgmė. Tai lemia ne tik pojūtį, kad esi pirtyje, bet ir kuriozines situacijas, kai akiniai aprasoja išėjus iš patalpos į lauką, o ne atvirkščiai, kaip būna Lietuvoje žiemą.

Ką ši pergalė jums reiškia?

Ši pergalė – tai ilgo ir nuoširdaus darbo įrodymas. Asmeniniu lygmeniu mums tai tarptautiniai pasiekimai, kurių dar nebuvo turėję. Ne mažiau ši pergalė išskirtinė ir Lietuvai. Ji parodo, kad mūsų šalies mokiniai, turėdami noro ir ambicijų, gali ne tik konkuruoti, bet ir pralenkti didžiausių pasaulio šalių bendraamžius. Tarptautinės geografijos olimpiados istorijoje nebuvo nė vieno tokio atvejo, kad visi keturi vienos šalies atstovai laimėtų aukso medalius. Todėl tai padarydama Lietuva ryškiai išsiskyrė iš visų,

o mums garbė ir džiaugsmas būti to dalimi.

Ką norėtumėte pasakyti mokiniams, svajojantiems, bet nesiryžtantiems dalyvauti olimpiadose?

Svarbiausia suprasti, kad net ir daugiausiai pasiekę olimpiadininkai kažkada buvo pradedantieji, ir blogiausia, ką galima padaryti, tai nė nepabandyti. Nors iš pradžių taip gali neatrodyti, ilgainiui olimpiados tampa gyvenimo būdu, kuris tikrai nėra nuobodus, o kaip tik kupinas atradimų. Mūsų žinutė – dalyvauti, nes tik taip sužinosi, kas tau sekasi geriausiai. Patys būdami tiksluškai, netikėtai atradome geografiją kaip mokslą, kuriame mūsų loginis mąstymas suteikia pranašumo prieš humanitarų daugumą.

IV g. B kl. mokiniai
Faustas Kondratavičius
ir Rojus Kondratavičius

SIMPOZIUMAS – UNIKALI PATIRTIS

Spalio 5–13 dienomis su mokytojomis Aušra Budriene bei Jurgita Žulpiene dalyvavome pasaulinio privačių mokyklų tinklo simpoziume, kurio tema – tiesos bei informacijos vieta moderniam pasaulyje (*Truth and Information In A Digital Age*).

Simpoziumas – tai kasmetinis renginys, kurį sudaro šeši mėnesiai pasiruošimo nuotoliu ir pagrindinė konferencija vienoje iš MBIS tinklo mokyklų. Kiekvienais metais simpoziumo organizatoriai paskelbia naują, dar negirdėtą temą, kurią moksleiviai nagrinėja rašydami esė, pagrindinio renginio metu klausy-

dami paskaitų, diskutuodami. Šiemet keliavome toli – į *Germantown Friends School*, esančią Filadelfijoje, Pensilvanijos valstijoje.

Kelionė prasidėjo nuo netikėtumų – Vilniaus oro uostas negalėjo vykdyti skrydžių, tad reisas buvo atidėtas beveik parai. Nepaisant to, kelionė neprailgo ir netrukus nusileidome

Filadelfijos tarptautiniame oro uoste. Kitą rytą įsitraukėme į jau prasidėjusį simpoziumą ir keliavome klausyti paskaitų apie kvakerizmą, alternatyvią krikščionybės pakraipą, bei tiesą visuomenės sveikatos kontekste. Vakara praleidome pažindindamiesi su iš kitų mokyklų atvykusiais moksleiviais ir greitai su jais susibendravome. Tikriausiai didžiausią įspūdį paliko išvyka į Niujorką – Jungtinių Tautų Organizaciją bei laikraščio *New York Times* redakciją. Čia ne tik klausėme pašnekovų paskaitų ir su jais diskutavome apie tiesą politikoje bei žurnalistikoje, tačiau galėjome keletą valandų savarankiškai pasivaikščioti po miestą, apžiūrėti Niujorko įžymybes: Chelsea rajoną, Times aikštę ir kitus objektus. Grįžę į Filadelfiją tęsėme simpoziumo programą – apilankėme Barnes'o meno muziejų, klausėme paskaitų apie vietinių JAV gyventojų indėnų kovą už jų teises. Kai surasdavome laisvo laiko, ji praleisdavome kalbėdami, žaisdami stalo žaidimus arba vaikščiodami po miestą su naujais draugais. Galiausiai, paskutinę simpoziumo dieną, turėjome parašyti bendrą rašinį, į kurį įtraukėme visą informaciją ir savo įžvalgas apie pagrindinę simpoziumo temą – tiesą. Renginiui

Simpoziumo dalyviai – IV g. B kl. mokinė Rūta Laurinavičiūtė ir IV g. A kl. mokinys Gytis Maslauskas.

baigiantis buvome apdovanoti dalyvavimą patvirtinančiais sertifikatais, apskaitėme dovanėlėmis su kitų mokyklų moksleiviais. GFSMBIS simpoziumas – unikali patirtis, suteikusi mums teorinių žinių, įžvalgumo, padėjusi išsiugdyti rašymo įgūdžius, suteikusi mums galimybę patirti visiškai naują kultūrą, aplankyti kitą žemyną. Be to, ilgus mėnesius dirbdami, diskutuodami, mąstydami ir rašydami ne tik išsi-

ugdėme gilesnį supratimą apie tiesą ir informaciją bei jų prigimtį, bet taip pat išmokome išsakyti, argumentuoti apginti savo nuomonę bei atvirai išklausti kitų idėjų. Tačiau svarbiausia ir, tikriausiai, brangiausia šio nuotykio dalimi tapo naujai užmegztos draugystės su mokiniais iš kitų mokyklų – užmezgėme ryšį, kuris išliks visą gyvenimą.

IV g. B klasės mokinė
Rūta Laurinavičiūtė

DIENA MOKYTOJAMS – ŽMONĖMS, KURIE PADEDA AUGTI

Spalio 3-iosios rytą Gimnazijoje tvyrojo ypatinga nuotaika – šurmuliavo Mokytojų dienos šventė. Vos įžengusius pro mokyklos duris visus pasitiko džiaugsmingi vienuoliktokai, pasipuošę tautiniais kostiumais. Jie šoko, dainavo, būrė ateitį ir visiems dovanojo šypsenas bei gerą nuotaiką. Tokia linksma pradžia ne tik pradžiugino mokytojus, bet ir priminė, kaip svarbu branginti tradicijas bei bendrystę.

Po pamokų šventė tęsėsi Veterinarijos akademijos Iškilmų salėje, į kurią atvyko ir pradinės mokyklos mokytojai. Asamblėjoje skambėjo padėkos žodžiai ir sveikinimai mokytojams. Šventės metu pedagogams buvo įteikti simboliniai ženklukai – kaip dėkingumo ir pagarbos ženklas už jų kasdienį darbą, kantrybę ir atsидavimą.

Šventinę dieną netrūko šilumos, nuoširdžių žodžių ir šypsenų. Tai buvo puiki proga dar kartą priminti, kokie svarbūs mūsų gyvenime yra mokytojai – žmonės, kurie ne tik dalijasi žiniomis, bet ir padeda augti, kuria įkvepiančią ateitį.

Mintimis apie Mokytojų dieną dalijasi ir šventės organizatoriai – vienuoliktokai:

„Šiemet Mokytojų diena išsiskyrė linksma ir šventiška nuotaika. Būtent šitaip paminėti šią šventę nu-

sprendėme po ilgų diskusijų. Temą ne kartą keitėme ir diskutavome, tačiau išrinkta tema tikrai atrodė kaip tinkamiausias pasirinkimas. Buvo labai smagu matyti besišypsančius mokytojus, kurie mėgavosi

lietuviškais šokiais, tradiciniais žaidimais, muzika, vaišėmis. Manau, kad ši šventė buvo tikrai unikali ir svarbi ne tik mokytojams, bet ir mums, vienuoliktokams, nes organizuodami formavomės kaip dar

stipresnė, vieningesnė komanda, kuri nekantrauja darsyk nustebinti gimnazijos bendruomenę ateities renginiuose.“

III g. A kl. mokinė
Miglė Žulpaite

LSMU GIMNAZIJOS PRADINUKŲ ISTORIJS

Šiame laikraščio numeryje pradėdame naują rubriką – „**LSMU gimnazijos pradinukų istorijos**“, kurioje dalinsimės naujienomis iš mūsų pradinės mokyklos. Kviečiame susipažinti su mažųjų edukacijomis, konkursais ir mokytojomis, kurios kasdien kuria šiltą ir kūrybišką mokymosi aplinką.

PRIEŠMOKYKLINUKAI DALYVAUJA RESPUBLIKINIAME PROJEKTE „AKMENĖLIS UŽDAINAVO“

Šių metų rudenį priešmokyklinio ugdymo grupių mokiniai kartu su muzikos mokytoja Rimante Jankauskiene bei mokytojomis Džordana Šimkute ir Aukse Gaidamavičiute įsitraukė į respublikinį ikimokyklinio ir priešmokyklinio ugdymo įstaigų virtualų meninės raiškos ir pažintinių gebėjimų plėtojimo projektą „Akmenėlis uždainavo“.

kūrė pasakojimus, lavino vaizduotę, kalbinius įgūdžius, mokėsi klausytis draugų ir tęsti jų mintis. Tokie užsiėmimai padeda mažiesiems ugdyti ne tik kūrybiškumą, bet ir empatiją, bendravimo gebėjimus bei pasitikėjimą savimi. Mokytojos džiaugiasi, kad šis projektas suteikė

vaikams galimybę patirti daug teigiamų emocijų, atrasti kūrybos džiaugsmą ir kartu stiprinti bendruomeniškumą. Dalyvavimas projekte „Akmenėlis uždainavo“ tapo dar viena prasminga patirtimi, skatinančia pažinti pasaulį per meną, muziką ir žaidimą.

Projektą organizuoja Šiaulių lopšelis-darželis „Salduvė“ ir Šiaulių švietimo kompetencijų centras, o jo tikslas – ugdyti vaikų muzikos, dailės, pažintinius ir socialinius emocinius gebėjimus pasitelkiant menines raiškos formas bei STEAM metodus. Veiklos skatina kūrybiškumą, saviraišką, smalsumą ir aplinkos pažinimą. Projekto metu LSMUG priešmokyklinukai dalyvavo įvairiose veiklose: jie leidosi į pažintinę išvyką į gamtą, rinko akmenėlius, stebėjo jų formas, spalvas ir raštus. Vėliau vaikai juos paverė kūrybos objektais – piešė ant akmenėlių, kūrė emocijų simbolius ir pasakojo, kokias nuotaikas jų darbai perteikia. Muzikos pamokose vaikai mokėsi ir dainelės apie akmenėlį, kuri tapo smagiu bendro kūrybinio proceso akcentu. Projekto metu vaikai taip pat dalyvavo pažintinėje veikloje „Akmenėlių istorijos“, kur

LSMU GIMNAZIJOS PRADINUKŲ ISTORIJS

JAU ŠEŠTUS METUS – TARPTAUTINIAME KNYGŲ SKIRTUKŲ MAINŲ PROJEKTE

Jau šeštus metus LSMU gimnazijos pradinė klasių mokiniai prisijungia prie Tarptautinio skirtukų mainų projekto „International Book-mark Exchange Project 2025“, kurį organizuoja Tarptautinė mokyklų bibliotekų asociacija (IASL). Šis projektas vienija mokyklas iš viso pasaulio, siekiančias skatinti skaitymo kultūrą, kūrybiškumą bei tarpkultūrinį bendravimą tarp vaikų ir jaunimo.

Projekto esmė – kūrybiškai sukurti knygų skirtukus ir mainytis jais su mokiniais iš kitų šalių. Taip vaikai ne tik lavina savo meninius gebėjimus, bet ir sužino apie įvairių tautų tradicijas, kalbas bei kultūrą, ugdo pagarbą ir smalsumą pasauliui.

Šiais metais, lapkričio mėnesį, projekte dalyvauja priešmokyklinio ugdymo grupės mokiniai ir mokytojos Virginija Ugianskienė, Džordana Šimkutė bei Aukšė Gaidamavičiūtė. Mažieji džiaugsmingai ir entuziastingai ruošiasi šiam kūrybiniam iššūkiui – piešia, karo, spalvina ir dekoruoja savo rankų darbo skirtukus, kuriuose atsispindi ne tik jų fantazija, bet ir meilė knygoms.

Dalyvavimas šiame projekte vaikams suteikia unikalią patirtį – tai pirmieji jų žingsniai į tarptautinį bendravimą, galimybė suprasti, kad skaitymas ir kūryba jungia žmones visame

pasaulyje. Mokytojos džiaugiasi, kad tokios iniciatyvos ugdo ne tik vaikų kūrybiškumą, bet ir atsakomybę, gebėjimą dirbti komandoje,

dalintis savo idėjomis ir džiaugtis bendro darbo rezultatu. Kiekvienais metais projektas tampa laukiamu

įvykiu LSMUG bendruomenėje – tai tradicija, kuri skatina bendruomeniškumą, atvirumą naujoms patirtims ir knygų skaitymo džiaugsmą.

MOKYKLOJE MOKYTOJUI TENKA KASDIEN MOKYTIS IR TOBULĖTI

Dr. Asta Malakauskienė – LSMU gimnazijos pradinė klasių gamtos mokslų mokytoja. Gamta domėtis jau nuo vaikystės įkvėpė seneliai ir jų pomėgiai. Astą žavi paslaptingos grybų pasaulis, taip pat ypač domina gyvų organizmų bioluminescencinės ir biofluorescencinės savybės, jų funkcijos.

Gamtos mokslų studijas baigiau Vytauto Didžiojo universiteto gamtos mokslų fakultete: įgijau aplinkotyros bakalauro kvalifikacinį laipsnį ir biologijos gretutinės specialybės pagrindus, aplinkotyros magistro kvalifikacinį laipsnį bei biomedicinos srities ekologijos ir aplinkotyros krypties daktaro mokslo laipsnį (2008 m.). Po studijų VDU Botanikos sode dirbau mokslo darbuotoja bei Dendrologijos sektoriaus vedėja. Darbas gausiose sumedėjusių augalų kolekcijose buvo labai įdomus, kupinas iššūkių ir naujų atradimų. Keletą metų tuo laikotarpiu priklausiau profesorės Vidos Mildažienės mokslinių tyrimų grupei, kuri tyrė, kaip augalų sėklas

paveikus šalta plazma ar elektromagnetiniu lauku galima gauti įvairių pageidautinų efektų – didesnę augalų biomassę, derlių, įvairių norimų cheminių junginių didesnę koncentraciją ir panašiai (tyrėjų grupė šiomis temomis paskelbė ne vieną gausiai cituojamą mokslinę publikaciją). Gimnazijoje mokytoja pradėjau dirbti 2021 metų vasario mėnesį. Mokytoja tapti niekada nesvajojau, tačiau, gavusi pasiūlymą pabandyti, susidomėjau. LSMU gimnazija turbūt vienintelė mokykla Lietuvoje, kuri pradinėse klasėse turi papildomų gamtos mokslų pamokų ir skiria šiam dalykui ypatingą dėmesį. Papildomoms pamokoms

pasiruošti reikia daug žinių, bet pakanka laisvės kūrybiškumui. Darbas su vaikais neišgašdina, nes ryšį kurti su jais visada sekėsi neblogai. Tai ir sudomino bei paskatino mane – mokslininkę – pradėti mokytojos kelią. Dirbdama su mokiniais, įsitikinau tiesa, kad mokykloje mokytojui tenka kasdien mokytis ir tobulėti, nes čia jis sulaukia begalės klausimų, į kuriuos ne visada žino atsakymus. Esu dėkinga už galimybę prisidėti prie jaunų asmenybių ugdymo ir būti šaunaus LSMU gimnazijos kolektyvo dalimi.

Pradinio ugdymo gamtos mokytoja
Asta Malakauskienė

IŠ ŽAIDIMO TAI TAPO MANO PAŠAUKIMU

Nuo mažens mėgau žaisti „mokyklą“ – mokiau lėles, rašiau savo sąsiuvinius ir svajoju turėti tikrą klasę. Iš žaidimo tai tapo mano pašaukimu. Tapau mokytoja, nes man patinka būti su vaikais, kartu atrasti naujų dalykų, juoktis ir džiaugtis jų mažais ir dideliais pasiekimais. Kiekviena diena mokykloje kito – netrūksta šypsenų, klausimų ir atradimų. Smagiausia, kai užaugę mokiniai grįžta, vesdami savo vaikus į mano klasę. Smagu bendrauti, prisiminti, pasidžiaugti, kad išaugo puikūs žmonės, garsinantys Lietuvą. Laisvalaikio mėgstu skaityti, keliauti ir kurti naujas idėjas pamokoms, kurios įkvepia tiek mane, tiek mano mokinius.

Pradinė klasių mokytoja
Neringa Augūnienė

GIMNAZIJOS NAUJOKAI

VISIŠKAI VAIKIŠKA UŽGAIDA TAPTI ANGLŲ KALBOS MOKYTOJU VIRTO REALYBE

Mokytojo profesija man niekada nebuvo svetima. Tiesa, tenka pripažinti, kad suopračio, jog patiktų mokyti kitus ir norėčiau būti anglų kalbos mokytoju, teko šiek tiek palūkėti. Iki maždaug 3 pradinės mokyklos klasės mano svajonių profesijomis buvo viskas, kas tik vaikui atrodė įdomu. Visgi kartais yra žmogiška pasiduoti vieno ar kito žmogaus įtakai, todėl paskutinį ir užtikrintą profesijos ir, matyt, gyvenimo būdo pasirinkimą lėmė mano anglų kalbos mokytoja Nijolė. Ji visada spinduliavo gera energija, entuziazmu. Nelikau nepastebėtas – ji leido „pasimatuoti“ šią profesiją savo pamokų metu. Čia ir supratau – būsimas anglų kalbos mokytojas. Tikslingai to siekiau vesdamas nemokamus kursus suaugusiems žmonėms bei savo gimnazijos mokiniams. Ne veltui buvau pastebėtas ir Lietuvos mastu. Baigiau anglų ir kitos užsienio kalbos pedagogikos studijas VDU, po to supratau, kad to negana ir kad reikėtų kalbą, kaip tokį labai įdomų reiškinį, patyrinėti ir kitaip, todėl pasirinkau Moderniosios lingvistikos magistro studijas VDU. Mano laisvalaikio favoritai ne tik poilsis ar elementari tinginystė, bet ir žinynei ar žurnalai, naujas atradimas – kultūros laikraštis „Šiaurės Atėnai“, kai kurių mylimų politikų „Facebook“ paskyrų analizė ar kita spontaniškai pasirinkta veikla. Taigi, rodos, visiškai vaikiška užgaida tapti anglų kalbos mokytoju virto realybe.

Visiems šio laikraščio skaitytojams, o ypač – mūsų mažiesiems – linkiu niekada nebijoti svajoti. Ir būtinai eksperimentuokite, nes, kaip sako mūsų senoliai ir ne tik: „Niekas per galvą neduos.“ Dėkoju už pasitikėjimą ir galimybę prisijungti prie šios sėkmingai klestinčios draugiškos bendruomenės!

Anglų kalbos mokytojas
Domantas Žukauskas

ŠIEMET RUGSĖJIS YPATINGAS – PRIĖMIAU IŠŠŪKĮ IR TAPAU 5B KLASĖS VADOVE!

5b – pirmieji mano auklėtiniai, su kuriais pirmą kartą susitikome dar rugpjūtį, tradicinės penktokų dienos veiklose. Maloniai nustebino auklėtinių atvirumas, nuoširdumas ir pozityvus nusiteikimas prieš triukšmingą ir naujovių kupiną rugsėjį. Itin džiaugiuosi, jog jau pirmųjų susitikimų metu pavyko užmegzti ryšį, ir jaudulys dėl laukiančios naujos patirties išgaravo. Įpusėjus rugsėjui dar ryškiau atsiskleidė 5b klasės mokinių savybės. Penktokai mieli, aktyvūs, bendrauti nevengiantys vaikai, drąsiai žengiantys į priekį ir priimančys pasikeitimus. Rugsėjo 22 d. įvyko 5-tų klasių stovykla „Pažinkime vienas kitą“, kurios metu mokiniai stiprino komandiniam darbui reikalingus įgūdžius ir aktyviai leido laiką gryname ore. Mokinių aktyvumas visiems pastebimas ir mokykloje – noriai lanko įvairius būrelius, atsakingai dalyvauja priimančiais sprendimus klasėje, domisi net Mokinių tarybos veiklomis. Kaip ir kiekvienoje klasėje, 5b kyla ir įvairių

sunkumų, tačiau visi mokomės iš savo klaidų ir stengiamės jų nekartoti. Taigi, tikime, jog įveiksime sunkumus ir keliausime pirmyn su šypsena!

5b klasės auklėtoja Gerda Vaidelienė

NORĖČIAU, KAD FILOSOFIJOS PAMOKOS TAPTŲ ERDVE, KURIOJE GALI LAISVAI SKLEISTIS ĮVAIRŪS POŽIŪRIAI Į PASAULĮ

Esu Jokūbas Andrijauskas, filosofijos dalyko mokytojas. Į gimnaziją dirbti atėjau todėl, kad norėjau praplėsti savo mokytojo patirtį – šiuo metu taip pat dirbu VDU Klasikinio ugdytų licėjuje. Pirmasis mėnuo čia pranoko lūkesčius: labai džiaugiuosi draugišku ir paslaugiu kolektyvu bei malonia atmosfera. Su filosofija esu susijęs jau seniai – ką tik baigiau doktorantūros studijas Vytauto Didžiojo universitete, dabar beliko apsiginti disertaciją. Laisvalaikį, kai jo pavyksta atrasti dirbant akademinius darbus, skiriu knygoms, draugams, muzikai, sportui ir filmams. *Random fun* faktas apie mane: esu autostopu nukeliavęs iki Vienos. Tikiuosi savo sukaupia akademine ir gyvenimiška patirtimi prisidėti prie mūsų bendruomenės, įkvėpti mokinius domėtis filosofija ir ugdyti jų savarankišką mąstymą.

Filosofijos mokytojas Jokūbas Andrijauskas

PENKTOKAI – TIKRA ENERGIJOS BOMBA!

Nors dar visai neseniai jie buvo ketvirtokai, šiemet jau žengė naują žingsnį ir tapo tikri penktos klasės mokiniai. 5a – smalsi, aktyvi, draugiška ir kūrybinga klasė, kurią vienija ne tik noras mokytis, bet ir nuoširdus bendravimas, gera nuotaika bei nuolatinis veiksmas! Rugsėjį vykusio klasės stovykla tapo puikiu startu naujam etapui – vaikai dar labiau susidraugavo, išmoko veikti kaip komanda, kartu spręsti iššūkius ir, žinoma, smagiai leisti laiką gamtoje. Stovyklos metu netrūko juoko,

žaidimų, kūrybinių užduočių ir neišdildomų įspūdžių. Po šios patirties klasė dar labiau „susiklijavo“ – jau dabar matyti, kad tai bus šauni, vieninga ir veikli grupė, kurioje kiekvienas vaikas svarbus.

Penktokai nebijo iššūkių, turi daugybę idėjų ir yra visada pasiruošę veikti. Jų kasdienybė kupina smalsumo, draugiškumo ir šurmilio – tokio gero, kūrybingo šurmilio, kuris rodo, kad klasėje verda tikras gyvenimas!

5a klasės auklėtoja Kristė Timofejeva

GIMNAZIJOS NAUJOKAI

NET NEDVEJODAMA TREČIĄ KARTĄ PASIRINKAU RAIDĘ C

Ši rugsėjis man teko laimė ir garbė tapti 5c klasės auklėtoja. Sutikdama tapti auklėtoja, net nedvejodama trečią kartą pasirinkau raidę „c“. Šie vaikai – ypatingi. Jie ir šmaikštūs, linksmi, atviri, ir susikaupę, rimti, ir švelnūs, paslaugūs, ir drąsūs, nebijantys sakyti savo nuomonę. Nors bendraujame tik daugiau nei porą mėnesių, bet mums jau pavyksta sutarti, suprasti vieniems kitus, organizuoti klasės veiklas. Spalio mėnesio pirmąjį sekmadienį

organizavome smagų klasės vaikų ir tėvelių komandos formavimo susibūrimą. Stebėjome krepšinio varžybas arenoje. Kartu mes mokomės būti geresni, draugiški, pagarbūs, supratingesni. Šie vaikai labai džiaugiasi gimnazija, pamokomis, mokytojais. O aš labai džiaugiuosi savo klasės vaikais ir jų tėveliais. Man labai labai smagu būti jūsų auklėtoja!

5c klasės auklėtoja Daiva Alaburdienė

KARTU MES PRADEDAME KURTI XV LAIDOS ISTORIJĄ – ISTORIJĄ, KUPINĄ ĮSPŪDŽIŲ, ATRADIMŲ IR DŽIAUGSMO

Dauguma žmonių naujus metus pradeda skaičiuoti nuo sausio pirmosios, o aš – kaip gimnazinių klasių srauto kuratorė – savo metus skaičiuoju ketverių metų ciklais, kuriuos pradedu rugsėjo 1-ąją. Šiomet ir vėl pradedu naują „mokyklinių gyvenimo istorijų“ ciklą. Kiekviena

pradžią kupina lūkesčių, smalsumo ir šiek tiek jaudulio – tiek mokiniams, tiek man. Susipažinti su nauju srautu – tarsi pradėti naują nuotykių, imti pasakoti naują istoriją. Pirmos pažintys, susitikimai, atradimai, galimybės ir ribos. Jų metu man svarbu sukurti tokią atmosferą,

kad visi jaustųsi saugūs ir turėtų drąsos būti savimi. Rugsėjo 24 d. įvyko pirmoji pirmokų srauto išvyka „Pažinkime vienas kitą“. Visi kartu traukiniu pasiekėme Kazlų Rūdos miestelį, ten turėjome orientacinius ir komandinius užsiėmimus, kurie

padėjo ne tik pažinti vieniems kitus, bet ir išbandyti savo galimybes įveikiant įvairias užduotis bei komandinę dviasią, kurios tikrai prireiks keliaujant šiuo įdomiu, iššūkių ir galimybių nestokojančiu, ketverius metus trunkančiu, gimnazisto keliu.

I g. kl. kuratorė Eglė Milčė

„I gimnazijos istoriją žengia naujai susiformavęs devintokų srautas. Nors pirmi mėnesiai naujose klasėse buvo kitokie nei įprasta, tačiau jie yra kupini ne tik atradimų, bet ir daug naujų draugysčių. Srautą papildė ir mokiniai iš kitų mokyklų, kurie įneša dar daugiau šiltų emocijų. Praėjus keliems mėnesiams klasėse darosi vis jaukiau, bendraklasiai tampa lyg antra šeima, o visas srautas – didele gimine, kurią jungia bendrystė ir palaikymas.“ (I g. kl. mokinė Augustė Dzidzevičiūtė)

APIE KARJERĄ KALBA VISI

MAN LABIAUSIAI PATIKDAVO ŽAISTI MOKYKLĄ

Šiais metais rubrikoje „Apie karjerą kalba visi“ – ne tik informacija apie karjeros galimybes ar organizuojamas veiklas bei renginius, bet ir pokalbiai su mokyklos mokytojais apie jų karjeros kelią, pasirinkimą ir ateities planus. Šįkart – interviu su biologijos mokytoja Raminta Svidinskaite.

Kaip jūs prisistatytumėte žmogui, kuris jūsų nepažįsta?

Jeigu aplinka oficiali, vardu pavarde, jeigu neoficiali – prisistatysiu tik vardu, pasakyčiau, kad esu biologijos mokytoja, nes manau, kad ši veikla yra svarbi mano tapatybės dalis. Priklausomai nuo to, ko reikalaujama situacija, manau, pasakyčiau vieną kitą savo domėjimosi sritį.

Ar mokykloje jau žinojote, kuo norėjote būti užaugusi?

Taip, visą laiką sakau, kad pradinėse klasėse paprastai visi nori būti mokytojai, nes būtent su šios profesijos atstovais mokiniai susipažįsta pirmiausiai. Be to, dažniausiai vaikams patinka jų pradininių klasių mokytojai, nes jie būna mieli ir draugiški. Deja, dažniausiai visi išauga iš šio noro. Aš taip ir neišaugau.

Ar mėgote dalykus, susijusius su jūsų dabartiniu darbu?

Tikrai taip. Man labiausiai patikdavo žaisti mokyklą ir, žinoma, aš būdavau mokytoja. Ir tai turbūt buvo pirmieji ženklai, kad man patinka dalintis žiniomis, bendrauti su jaunesniais už save ir pagelbėti jiems.

Kaip pasirinkote dėstyti būtent biologiją?

Iš tikrųjų nežinau, gal atmetimo būdu. Man sekėsi ir patiko kalbos, bet labai nepatiko mano anglų kalbos mokytoja. O tada nusprendžiau, kad man patinka dar ir biologija. Tai kodėl ne biologija?

Ar, be darbo, turite kitų veiklų?

Taip, aš visą laiką juokiuosi, jog mano laisvalaikis yra kolekcionuoti pomėgius. Man patinka daug dalykų: piešti, tapyti, lipdyti. Šią vasarą

išmokau siūti. Dabar naujausias projektas yra papuošalų gamyba. Jeigu išeis ir pasiseks – vėliau pasigirsiu.

Ar darbas netrukdo papildomoms veikloms?

Kažkiek trukdo, aišku, priklauso nuo dienos, situacijos. Darbas mokykloje yra labai dinamiškas ir reikalaujantis labai daug energijos – ne tik fizinės, bet ir emocinės. Kartais būna, kad galiausiai grįžti namo ir nenori nieko – tik miegoti. Bet būna ir lengvesnių dienų, tada lieka laiko sau ir savo pomėgiams.

Ar jūsų darbe vis dar tenka mokytis naujų dalykų?

Taip. Kaip tik su kolege kalbėjome, kad mokytojai privalo sužinoti kažką naujo, domėtis, neprarasti smalsumo, nes tada gali daugiau pasiūlyti vaikams.

Supratau, kad jums darbas labai patinka. O kas labiausiai?

Labiausiai patinka tas momentas, kai sugalvoju kokią naują veiklą, kokią naują pavyzdį tam pačiam dalykui išaiškinti ar naują užduotį, kuri sudomins. Žinau, kad tai patinka mokiniams,

žinau, kad, kai galėsiu pateikti ką nors naujo, sudominsiu savo mokomą dalyku.

Ar planuojate ateityje išbandyti kitą veiklą ar darbą?

Visada sakiau, kad, jeigu atsibostų būti biologijos mokytoja, būčiau dailės mokytoja, kad galėčiau tiesiog sėdėti ir piešti su vaikais. Bet aš suprantu, kad čia labai idealistinis požiūris. Jei ne mokykla, tai būtų kas nors, susijusio su menais.

Interviu paruošė II g. B kl. mokinė Paulina Dorošaitė

MOKINIŲ TARYBOS ŽINIOS

NUOŠIRDŽIAI DŽIAUGIUOSI SAVO KOMANDA

Baigiantis kadencijai, žurnalistė Aneta Dubovskytė pakalbino Mokinių tarybos narę, mokinių prezidentę Miglę Žulpaite.

Kokių lūkesčių turėjai prieš ateidama į tarybą ir ar jie buvo išpildyti?

Labai norėjau atstovauti mokinių balsui įvairiose situacijose sprendžiant problemas ar priimant naujas taisykles, prisidėti prie renginių organizavimo, paskatinti mokinius įsitraukti į veiklas. Šie lūkesčiai tikrai buvo įgyvendinti: teko tiek atstovauti mokiniams ir išsakyti jų nuomonę, tiek ieškoti naujų būdų įtraukiant mokinius į Penktadienius kitaip, kuriuos minime iki šiol.

Kas labiausiai nustebino Mokinių taryboje?

Kažkaip sudėtinga atsakyti į tokį klausimą, nes prieš eidama šias pareigas labai daug domėjau-si apie jų ypatumus, man buvo svarbu perprasti, kur galiu papulti. Tačiau mane nustebino pamatyti savo srauto draugus ar kitus pažįstamus žmones visiškai kitoje aplinkoje.

Ką, eidama šias pareigas, supratai apie save?

Supratau, kad man iš tiesų patinka organizuoti, atstovauti mokiniams, ir tai jau nebėra vien tik pareiga, iš dalies tai ir iš manęs pačios kylan-tis noras veikti. Po metų šiose pareigose tapo nuoširdžiai svarbu savo darbą atlikti kiek įma-noma geriau ir mokytis iš jau padarytų klaidų.

Kokios tavo savybės labiausiai padėjo?

Manau, kad esu atkakli ir nuoširdi, tai man

padėjo nepasiduoti susidūrus su problemomis, neprarasti noro dirbti, kai kas nors nesiseka taip, kaip buvo planuota. Taip pat, einant šias pareigas, man nuoširdžiai rūpi gauti kuo geresnį rezultatą, tai, manau, neleidžia niekada nuleisti rankų, nuvilti gimnazijos bendruomenės.

Kokį sudėtingiausią iššūkį teko įveikti?

Tai tikriausiai buvo Naktis mokykloje, nes šis renginys yra didžiausias metų renginys, kuris vyko vos man perėmus šias pareigas. Buvo šiek tiek sudėtinga, nes reikėjo tuo pat metu ir mokytis, kaip dirbti šį darbą, ir dirbti. Tačiau džiaugiuosi, kad šis renginys buvo labai pavy-

MAN PATINKA BŪTI APSUPTAI KŪRYBIŠKŲ ŽMONIŲ

Mokinių taryba visada žavėjo savo komandiškumu ir originaliomis idėjomis. Atrodė, lyg suburta komanda ne tik mokėjo atsakingai užsiimti veiklų organizavimu, bet ir įnešti šiek tiek tokios charizmos į planuojamus renginius. Susidarė įspūdis, kad mokiniai sugeba monotonišką darbą, kuris gali tapti rutina, paversti kūrybiškais užsiėmimais, kuriuose netrūksta naujovių ir bandymų. Mokinių taryba mane labiausiai sužavėjo savo veikla. Renginių organizavimas pasirodė kaip užsiėmimas, subalansuojantis kūrybiškų idėjų generavimą ir rimtą darbą, siekiant įgyvendinti minėtas idėjas.

Atėjusi į pirmus tarybos susitikimus, iš karto pajutau draugišką atmosferą ir galimybę laisvai reikšti savo nuomonę, diskutuoti ir samprotauti kartu su kitais nariais. Buvo smagu pamatyti, kaip mokiniai yra apsipratę dirbti vieni su kitais ir įvaldę komandišką darbą.

Man patinka būti apsuptai kūrybiškų žmonių, turinčių daugybę originalių idėjų. Tokia aplinka skatina išbandyti save ir tobulėti. Šiek tiek neramino jausmas, kad nesugebėsiu išsakyti savo nuomonės taip atvirai ir atkakliai, kaip seni tarybos nariai, tačiau išmokau tai priimti kaip iššūkį. Manau, tai buvo viena iš pagrindinių priežasčių, pastūmėjusių mane prisijungti prie mokinių tarybos komandos. Tikiu, kad šiais metais ne tik suprasiu, kaip organizuojami renginiai, bet ir įgysiu drąsos laikytis savo pozicijos ir pagarbos kitokią nuomonę turinčiam žmogui.

II g. C kl. mokinė Aneta Dubovskytė

kęs ir paliko neišdildomą įspūdį jame dalyvavusiems mokiniams.

Kokiu nuopelnu Mokinių tarybai labiausiai didžiuojiesi?

Labai didžiuojuosi tuo, kad į gimnazijos renginius ir minėjimus pavyko įvesti šiek tiek naujovių, pavyzdžiui, temų rinkimai prieš Penktadienius kitaip, serenados, dainuotos per Valentino dieną. Labai smagu, kai šios idėjos vis dar įgyvendinamos.

Ar džiaugiesi savo komanda? Kuo ji unikali?

Ateidama į tarybą norėjau suburti motyvuotą ir

vieningą komandą, kuria galėčiau pasitikėti ir reikalui esant, kreiptis pagalbos. Manau, kad šis tikslas buvo visiškai įgyvendintas ir Mokinių taryboje yra susirinkę tikslo siekiantys ir kūrybiški mokiniai, kuriems svarbi gimnazijos bendruomenė. Visi tarybos nariai turi skirtingų gabumų, dėl to nesudėtinga pasiskirstyti pareigas, o pats darbo procesas neprailgsta su tokia atkaklia komanda. Tikrai labai nuoširdžiai džiaugiuosi savo komanda, manau, kad dar daug kartu nuveiksime ateityje.

Interviu paruošė II g. C kl. mokinė Aneta Dubovskytė

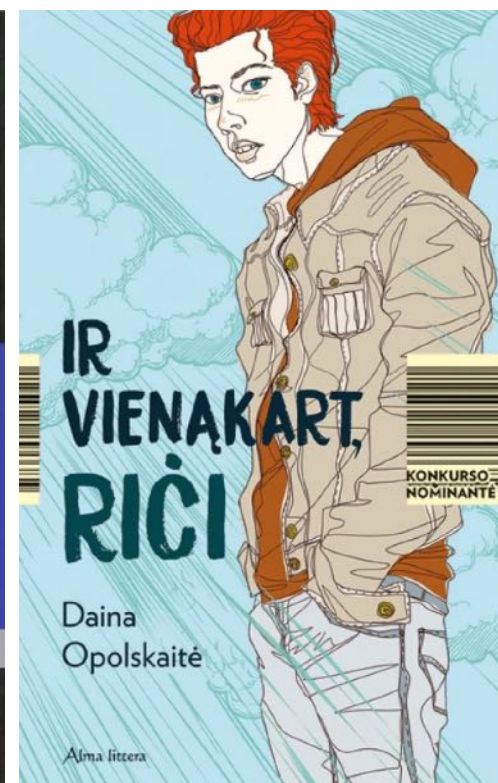
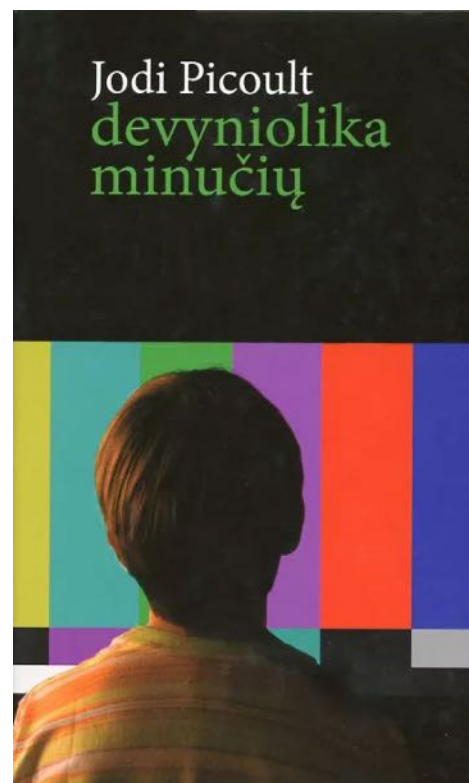
LAISVALAIKIO SKAITINIAI

KODĖL ŠIUOLAIKINIAI MOKINIAI NESKAITO KNYGŲ?

Akivaizdu, kad visų „mėgstamiausia“ pamoka yra lietuvių kalba, o labiausiai mokiniams „patinka“ kiekvieną mėnesį skaityti dar vieną, prieš dešimtis metų parašytą, tik mokytojų rekomenduojamą knygą, kurios aprašymus pusė klasės skuba perskaityti paskutinį vakarą prieš atsisveikėjimą. Tačiau kodėl moksleiviai nenori skirti šiek tiek savo laiko, kad plėstų savo mąstymą, ir pasirenka tingesnę, nesąžiningesnę bei nieko pozityvaus neteikiantį kelią ir kaip galima šią besikartojančią problemą spręsti? Visų pirma, vis daugiau žmonių įpranta gyventi tokiame pasaulyje, kuriame viskas pasiekama akimirksniu. Daug kam atrodo, kad neverta skaityti šimtus puslapių tik tam, kad sužinotų tai, kas gali būti glaustai aprašyta keliomis pastraipomis, tačiau šie žmonės nesuvokia skaitymo naudos. Vos kelios valandos, skaitant tą pačią istoriją, skatina mąstymą, leidžia savitai nuomonei susiformuoti ir taip pat lavina kūrybiškumą.

Visų antra, knygos, kurias moksleiviams užduoda skaityti, paprasčiausiai yra nuobodžios. Žinoma, niekas nesiginčija, kad privalomas knygų sąrašas yra privalomas, tačiau paprastas būdas, kaip galima paskatinti paauglius skaityti, – rekomenduoti knygas, kurios būtų aktualios, kurių veikėjų portretuose būtų galima įžvelgti save. Mano manymu, geros knygos apie paauglių gyvenimą yra tokios, kurios patinka didelei grupei mokinių, jas lengva suprasti. Jaunesniems paaugliams, norintiems išsiugdyti įprotį skaityti, rekomenduočiau Ilonos Ežerenytės „Verksnių klubas“, Dainos Opolskaitės „Ir viena-kart, Riči“, vyresniems ir subrendusiems – Jodi Picoult „Devyniolika minučių“. Taigi, nors įtikinti mokinius skaityti nėra lengva užduotis, ji tikrai įmanoma. Galbūt tereikia vieno mažo žingsnio – skatinti mokinius, laisvalaikį mėgstančius skaityti, siūlyti bendraklasiams savo mėgstamas knygas.

II g. B kl. mokinė Elzė Vėlavičiūtė

Gimnazijos bibliotekoje galima rasti įvairiausių knygų ir skaitinių.